

דברי תורה

מאת נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנאמרו בסעודה שלישית פרשת מקץ תשפ"ד לפ"ק

יוצא לאור ע"י מכון מעדני מלך וויען - גליון אלף ת"ז

ליוסף, בקש לבדוק, והיה מהפך לו את החלום, אמר ליה והנה מן היאור עולות שבע פרות בריאות בשר, אמר ליה יוסף לא כך ראית אלא יפות מראה וכו', התחיל פרעה תמה בעצמו, אמר לו אחרי היית כשחלמתי, שנאמר אחרי הודיע אלקים אותך את כל זאת ע"כ. והנה עוד שינוי היה במאמרו של פרעה, כי פרעה חולם והנה עומד 'על' היאור, וליוסף אמר הנני עומד על 'שפת' היאור. ובספר מרגניתא דרבי מאיר, ביאר בזה הכתוב (תהלים פא-ו) עדות ביהוסף שמו, שזה העיד לפני פרעה על יוסף שהוא איש אלקים, שכן שפת לא ידעתי אשמע, ששמע פרעה מיוסף, זה שאתה אומר על 'שפת' היאור, לא ידעתי מהו, שלא היה על שפת היאור, אלא 'על' היאור ע"כ. ויש להבין במה רצה לבדוק את יוסף ששינה מעל היאור לומר על שפת היאור.

ד) ויען יוסף את פרעה לאמור בלעדי, אלקים יענה את שלום פרעה (מא-טו). וברש"י אלקים יענה, יתן עניה בפי, לשלום פרעה ע"כ. ואכתי צריך ביאור, כי תיבת 'שלום' כאן, אינו מענינו של החלום ופתרונו.

ה) ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים (מא-לב). וכבר הקשו הלא פרעה קרא אותו רק לפתור את החלום ולא לתת עצות, ומה ראה יוסף לתת לו עצה.

ויהי מקץ שנתים ימים, ופרעה חולם והנה עומד על היאור (מא-א). במדרש (ב"ר פט-ג), אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו (תהלים מ-ה), זה יוסף, ולא פנה אל רהבים, על ידי שאמר לשר המשקים זכרתי והזכרתי, ניתוסף לו שתי שנים ע"כ. וצריך ביאור היכא רמיזי שעבור זה ניתוסף לו שתי שנים, אולי מעיקרא נגזר עליו להיות בבית הסוהר עד עתה. - גם להבין המשך הכתוב שם, רבות עשית אתה ה' אלקי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערוך אליך וגו'. מהו ענינו לרישא של הכתובים דקאי על יוסף.

ב) גם להבין מהו הרעש שהרעיש פרעה בחלומו, לקרוא לכל חרטומי מצרים ואת כל חכמיה, ואין פותר אותם לפרעה, הלא הרבה חלומות היו לו בחייו, ולא עשה מהם עסק. ויתכן לומר על פי מה שכתוב באור החיים הק', כי שנתים ימים ופרעה חולם בתמידות חלום זה, אלא ששכח ולא היה יודע חלומו, ולבסוף שנתים חלם ולא שכח ע"כ. ועל כן כשהקיץ בבוקר ונזכר שזה חלום שמתחדש עליו שנתים ימים, לא נח רוחו עד שידע פתרונו. אבל הא גופא קשיא, דלא עביד קוב"ה ניסא למגנא, ולמה חלם שנתים ימים בלי שום תכלית.

ג) והנה במדרש (תנחומא ג) איתא, שיוסף ברוח קדשו ידע חלומו של פרעה מעצמו, וכשבא פרעה לומר החלום

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

ברגשי גיל ושמחה ומתוך שבח והודי' להשי"ת, הננו מגישים מעומקא דליבא, ברכת מזל טבא וגדיא יאה, קדם עטרת ראשנו

~ כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ~

לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הננינה למזל טוב

בת לנכדו הרב שלמה זלמן שליט"א בן הרה"ג רבי יואל משה מרדכי שליט"א

יהא רעווא שיזכה לשובע שמחות ורב תענוג ונחת דקדושה מכל יו"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא עד ביאת גוא"צ בב"א.

ו) עוד יש להבין, הא אמרו חז"ל (ברכות נה.) כשם שאי אפשר לבר בלא תבן, כך אי אפשר לחלום בלא דברים בטלים ע"כ. ולכאורה לא מצינו בחלום פרעה שום דבר בטל.

*

ונראה דהנה פרעה חלם, והנה עומד על היאור, והנה מן היאור עולות שבע פרות וגו'. וביאר ברמב"ן (מא-ב) שסיבת הדבר שראה אותן עולות מן היאור, כי ארץ מצרים תשתה מן היאור, וממנו בא השובע והרעב, ראה אותן עולות מן היאור ע"כ. והיינו כי השבע והרעב תלוי בריבוי הגשם, וכמו שנאמר (דברים יא-יז) ועצר את השמים ולא יהיה מטר, והאדמה לא תתן את יבולה. ובמצרים לא יורדים גשמים, ונילוס עולה ומשקה את הארץ (רש"י שמות ז-יז), ואם כן הרעב והשבע תלוי במי היאור של נילוס, ועל כן באה החלום, שעולות מן היאור. אמנם אכתי יש להבין למה ראה בחלומו שעומד הוא עצמו גם כן על היאור.

ונראה דאיתא בגמרא (סנהדרין סז:) זעירי איקלע לאלכסנדריא של מצרים, זבן חמרא, כי מטא לאשקוייה מיא, פשר [נמס המכשפות, כל מילי מכשפות נבדקין על מים חיים ונמוחין], וקם גמלא דוסקניתא [נעשה החמור דף של גשר, שעשו תחלה את הדף חמור]. אמרו ליה, אי לאו זעירי את לא הוה מהדרינן לך, מי איכא דזבין מידי הכא [בעיר הזאת שמוחזקת בכשפים] ולא בדיק ליה אמיא ע"כ. וטעמא דאין כשפים מתקיים על המים, הוא משום כי מעין ובור מקוה מים יהיה טהור (ויקרא יא-לו), שמים המחוברים לקרקע אין מקבלין טומאה, ולא עוד אלא שמטהר הטובל בו מטומאתו (רש"י שם). ועל כן על המים מתבטל כל כוחות של טומאה. ובעיון יעקב (שם) פירש בזה כוונת הפסוק (תהלים כד-א) לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה, ואין בה שום כח אחר, כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה, אשר כוחות הטומאה נמס שם ע"כ. והנה בגמרא (ברכות נה:) אמרו, רבא רמי כתיב (במדבר יב-ו) בחלום אדבר בו, וכתיב (זכריה יב) וחלומות השוא ידברו. לא קשיא, כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד ע"כ. ואם כן חלום על היאור, מורה שזהו מסוג החלומות אשר בחלום אדבר בו, ולכן ותפעם רוחו, לידע פתרונו, כי השיג בזה שהוא חלום אמיתי.

*

והנה בסוג חלום מן השמים אשר בחלום אדבר בו, יש כמה דרגות, ויש בהם גם נבואה, וכמו שאמר ה', אם יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע, בחלום אדבר בו (במדבר שם). ונראה דחלום שהוא בגדר נבואה, בזה אין שום דברים בטלים, כי בדבר ה' אין שום דבר בטל, וכזה היה

חלומו של פרעה, ועל כן לא היה בזה שום דבר בטל, ויוסף פתר כל נקודה בחלום, ולא דחה ממנו שום דבר.

ובגמרא (מועד קטן כה.) אמרו, ראוי היה רבינו (רב הונא) שתשרה עליו שכינה, אלא שבבל גרמה לו [שאין שכינה שורה בחוץ לארץ]. ומקשה מיחזקאל הנביא, שאמר הכתוב (יחזקאל א-ג) היה היה דבר ה' אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר וגו'. ומשני מה היה, שהיה כבר [כלומר ההוא שעתא הוה ולא יותר. ויש אומרים שהיה כבר, ששרתה עליו רוח הקודש מתחלה בארץ ישראל] ע"כ. ובילקוט (שם שלו) אף על פי שנדבר עמהם בחוץ לארץ, לא נדבר עמהם אלא במקום טהרה על המים ע"ש. ולכן פרעה בחלומו היה עומד על היאור, במקום טהרה, שיוכל לשרות עליו רוח נבואה בחלומו, ולא היה בזה שום דברים בטלים.

אמנם רצה פרעה לבדוק את יוסף, על כן אמר ליוסף הנני עומד על 'שפת' היאור, על אדמת חוץ לארץ, אשר בחלום כזה יש גם דברים בטלים, ואינו חלום של נבואה. ויוסף הרגיש בזה, שפת לא ידעתי אשמע, ופתר חלומו ברוח נבואה (תרגום יונתן מא-לח), שחלום זה היה 'על' היאור, ואין בו דבר בטל. וזהו שאמר יוסף לפרעה, חלום פרעה אחד הוא, את אשר האלקים עושה הגיד לפרעה (מא-כה). והיינו שסוג חלום פרעה 'אחד הוא', הוא בא מה' אחד ולא משדים ומלאכים, אלא את אשר האלקים עושה הגיד ה' בחלום זה לפרעה, ובדבר ה' אין דברים בטלים, והחלום ופתרונו יתקיימו בכל הנקודות שבתוך החלום.

*

והנה אמרו (ברכות נו:) אמר רבי חנן שלש שלומות הם [שלש חלומות המבשרים שלום], נהר, צפור, וקדרה. דכתיב (ישעיה סו-יב) הנני נוטה אליה כנהר שלום ע"ש. ואם כן חלומו של פרעה על היאור, מראה שפע של שלום כמו נהר. ושפיר אמר לו יוסף, שידע ברוח קדשו חלומו, אלקים יענה את 'שלום' פרעה. אך אכתי צריך ביאור, כי בשלמא שבע שני השבע, שפיר מורה על שלום, כי בזמן שיש שפע לכל אחד יש שלום. אבל שבע שני הרעב, הם ימים שאין בהם שלום, כמו שאמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו, שאין מריבה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא על עסקי תבואה, שנאמר (תהלים קמז-יד) השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך. אמר רב פפא היינו דאמרי אינשי, כמשלם שערי מכדא, נקיש ואתי תיגרא [התגר מקשקש] בביתא ע"כ.

אך הן אמת כי לעם מצרים יחסר השלום בשנות הרעב, שיצטרכו ליתן לפרעה עבור מזונותם כל בהמתם,

גזר עליו קונו. ויוסף בגודל צדקתו אשר תמיד שם כל מבטחו בה, שני פעמים להזכיר לשר המשקים היה נחשב אצלו פגם.

[ועיין] בספר תולדות יעקב יוסף (בריש פרשתנו), שמעתי בשם מורי [הבעל שם טוב] פירוש הש"ס (ברכות לה): הרבה עשו כרבי שמעון בן יוחאי ולא עלתה בידם, תנא קמא ורבי ישמעאל סבירא להו ואספת דגנך (דברים יא-יד), הנהג דרך ארץ. רבי שמעון בן יוחאי סבירא ליה, אדם חורש וקוצר, תורה מה תהא עליה, אלא כשישראל עושין רצונו של מקום מלאכתו נעשית על ידי אחרים. ומשיג אחרי זה, הרבה עשו כרבי שמעון בן יוחאי וכו'. והענין, כי יש שני סוגי אנשים, א' הנוהג על פי הטבע, וחורש בשעת חרישה וקוצר בשעת וכו'. ב' הנוהג למעלה מהטבע, לבטוח בה' שיזמן לו במעט עסקיו די פרנסתו, ושיפנה לעסוק כל ימיו בעבודת השי"ת, אז מלאכתו נעשית על ידי אחרים. והיינו צדיק באמונתו יחיה (חבקוק ב-ד), שדרש בש"ס (מכות כד). בא חבקוק והעמידן על אחת וכו'. מה שאין כן מי שאינו במדריגות בטחון, ורוצה לעשות כמו רבי שמעון בן יוחאי, והניח מדריגתו על פי הטבע, ומדריגה עליונה לא השיג, ונשאר קרח מכאן ומכאן. וזה שאמרו הרבה עשו כרבי שמעון בן יוחאי גם שאינו בגדר זה, לכך לא עלתה לו, ודפח"ח. ובזה יובן המדרש, אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו זה יוסף. רצה לומר, לפי שהיה יוסף מתנהג למעלה מהטבע לבטוח בה' ולא באדם, אם כן ראוי לו שלא יפנה אל רהבים, והוא אמר זכרתי והזכרתי, שהוא על פי הטבע, לכך נענש, שהניח מדריגתו ולא תפס מדריגה אחרת, ונשאר קרח מכאן ומכאן. בשלמא אדם הנוהג על פי הטבע, אין זה ראוי לעונש, מה שאין כן הוא, לכך נענש ב' שנים ע"כ].

וכדי שיכיר יוסף כי היה פגם בבטחונו, והשתדלותו היתירה הוסיפה לו עוד שתי שנים מאסר, כי הלא יתכן שיחשוב שמתחלה נגזר עליו י"ב שנה מאסר, ומהיכן יכיר שאחר עשרה שנים היה ראוי לצאת, אלא שבשביל אמירת והזכרתי ניתוסף לו. על כן תחלת חלומו של פרעה היה שנתים ימים, היינו מאותה שעה שיצא שר המשקים מבית הסוהר ביום הולדת פרעה, שחלום זה של פרעה היה סיבת יציאתו ממאסרו, להורות שאז היה כבר מוכן לצאת לחירות, אלא במה שאותו יום אמר כי אם זכרתי והזכרתי, ועשה השתדלות שלא מתאים לערך בטחונו, נדחה הדבר על שתי שנים.

והנה כאשר קרא פרעה לכל חרטומי מצרים לפתור לו חלומו, הודיע להם כי חלום זה שמספר להם הוא חולם כבר שנתים ימים, מיום הולדת פרעה, אלא שהיה

וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא (מז-יז), ושוב קנה כל אדמתם לפרעה (מז-ט). אבל לפרעה עצמו היו שנות הרעב ברכה רבה, שקנה בזה כל אדמת מצרים ומקניהם, וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען, בשבר אשר הם שוברים (מז-יד). ולכן דייק יוסף, אלקים יענה את שלום פרעה, כי החלום מורה על השלום שיהא לפרעה, אבל לא לעמו.

אמנם אם לא ישימו לב בשנות השבע, לצבור בר כחול הים כדי שיהיו בשנות הרעב, אז לא יהיו שנות הרעב שנות שלום לפרעה. וכיון שבא החלום בנהר המורה על שלום, מונח בזה הוראה להיות חכם הרואה את הנולד, לעשות אוצרות בשנות השבע, שתהא למזון בשנות הרעב. ולכן ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים, וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע, לפקדון לשבע שני הרעב. ואם כן גם זה הוי חלק מפתרון החלום שבא אליו במראות היאור המורה על השלום, אשר זה יהא רק כאשר ימנה חכם ונבון על ארץ מצרים, וחמש את ארץ מצרים.

*

והנה במדרש דרשו על יוסף, אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו, ונענש שתי שנים עבור שאמר כי אם זכרתי והזכרתי. וביארו המפרשים, כי באמת מוטל על האדם לעשות השתדלות, כמו שאמרו, וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה (דברים טו-יח), ובספרי יכול אפילו יהיה יושב ובטל, תלמוד לומר בכל אשר תעשה ע"כ. אך יוסף שהיה כל כך מופלג במדת הבטחון, אשר שם תמיד כל מבטחו על ה', היה די לו לומר פעם אחת כי אם זכרתי, לצאת ידי חובת השתדלותו, ועבור שהוסיף עוד פעם והזכרתי, היה זה פגם אצלו לפי גודל מדריגתו בבטחונו בה'. ואשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו, זה יוסף, על כן כאשר פנה אל רהבים, השתדלות קלה יתר מהצורך, נחשב לו זאת לחטא.

וביאורו, כי כל איש ישראל מכיר שהכל הוא מה', ורבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום, ולכן יום הוא עומד ומתפלל לה' על צרכיו, אשר הכל נגזר מאתו. אך יתכן שסומך על בטחונו בה' רק על עשר אחוים, והשאר הוא סומך על תחבולותיו להגיע לזה. כשנוגע לפרנסתו רוב מעיינו איך בכוחו ועוצם ידו יוכל להגיע להצלחתו. וכשנוגע לרפואה רוב עיונו על רופא מומחה ותרופתו. אבל העובד ה' הוא להיפוך, תשעים אחוים הוא סומך על ה', ועומד ומבקש רחמים מקונו שהכל הוא בידו, אך לצאת חיוב השתדלותו, הוא עושה מה שמוכרח, כי כן

תמשוך ירך, אלא חוזר וקוה] ע"כ. ואין ענין ריבוי התפלות על דרך שהוא אצל בני אדם, שמבקשים ממנו דבר ולא רוצה ליתן, ואחר הפצרות רבות נעשה לבו רך ונותן. אלא ריבוי התפלות הם עבור עצמנו, שבכל תפלה מתקרב עצמו לקונו, וסומך ובוטח עליו עוד יותר, ובכל תפלה מתעלה בטחונו יותר ויותר, והשגחת ה' על האדם היא לפי דביקותו בקונו (מורה נבוכים ח"ג פרק נא), ולכך יחזור ויתפלל, ולפי גודל בטחונו כן תהא ישועתו.

*

והכתוב אומר (תהלים קכו-א) בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים. והכוונה כי לפי ראות העין, משעה שחלם יוסף את חלומו שכולם משתחיים לו, וסיפר לאחיו, מאז נשתנה עליו מזלו לרע, וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלום, עד שנמכר לעבד למצרים, ושוב היה י"ב שנה בבית הסוהר, עד שחלם שר המשקים חלמו ופתר אותה, ועל ידי זה פתר אחר כך חלמו של פרעה, ונתעלה להיות משנה למלך. אמנם כאשר מסתכלים אנו בחזרה על העבר, אנו רואים שכל הסיבות הללו היו לטובתו, כי ראוי היה יעקב לירד בשלשלאות של ברזל למצרים, וזכותו גרמה לו (שבת פ"ט:), שירד מתחלה יוסף, וכבש את הדרך לבית יעקב בגשמיות וברוחניות. ועבור זה חלם מתחלה חלמו, כדי שישנאו אותו אחיו, ועל ידי זה ירד למצרים, ובנסיונו בבית אדוניו יתנו אותו בבית הסוהר, ושם יודמנו לפניו השר המשקים והשר האופים בחלומותיהם, ויפתור אותם בפתרון אמיתי, ועל ידי זה יבוא ישועתו בחלמו של פרעה. וכל מה שעבר עליו היה הכל לטובה, וסוף מעשה במחשבה תחלה.

וכמו כן תהא לעתיד, אנו רואים כעת בימי הגלות צרות יגון ואנחה, ואין אנו מבינים למה עשה ה' ככה, הן בכלליות בכלל ישראל, והן בפרטיות אצל כל אחד ואחד במצבו. אבל לעתיד כאשר יתמלא הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, אז יתגלה לנו הטובות שהיו טמונים בכל הסיבות שעברנו. ובשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים, כמו שהיה השלשה חלומות אצל יוסף, חלמו של יוסף, ושוב חלמו של שר המשקים ושר האופים, ושוב חלמו של פרעה, ובסופו נתגלה שכל זה היה לטובתו של יוסף, ולטובת הכלל ישראל אחריו בגלות מצרים.

שוכח זאת עד עתה. וכאשר נשמע זאת לשר המשקים, שפרעה התחיל לחלום באותו זמן שיוסף ביקש ממנו שיזכרהו לפני פרעה, הבין שמוטל עליו לספר למלך על פתרונו של יוסף אליו שהתקיים. וכמו כן כאשר אמר פרעה ליוסף שזה שנתים ימים הוא חולם, אז הרגיש יוסף כי חירותו היה מוכן לפניו ביום שייצא שר המשקים, אלא בשביל שאמר כי אם זכרתי והזכרתי, ניתוסף לו שתי שנים.

ופרעה חלם זאת שתי שנים לילה אחר לילה, כי אם היה מתעורר יוסף בנתיים ששגה במה ששם בטחונו על בן אדם, והיה עושה תשובה על זה, היה מזומן חלמו של פרעה שיוזכר אותו בבוקר, והיה יוצא אז לחירות (עיי' אמרי פנחס השלם סימן עא), אך בהיות שלא שם יוסף לבו לכך, הוצרך להמתין עוד שנתים ימים עד שיצא. והוא שאמר הכתוב, אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו, זה יוסף, ולא פנה אל רהבים, על ידי שאמר לשר המשקים כי אם זכרתי והזכרתי ניתוסף לו שתי שנים. וממשיך הכתוב, דהראיה על זה אשר רק בשביל שעשה השתדלות יתירה נתאחר יציאתו, כי רבות עשית אתה ה' אלקי, לילות רבות זה אחר זה עשה ה' שיחלום פרעה חלמו, שהתחיל לחלום באותו יום שאמר כן יוסף לשר המשקים, כדי שיכיר יוסף לחזק מעתה בטחונו בה' ביתר שאת, כי 'נפלאותיך ומחשבותיך אלינו', הכל היה רק עבורנו, ללמד אותנו מזה לקח על גודל מדת הבטחון, השלך על ה' יחבך והוא יכלכלך.

וזהו שאמר הכתוב (ירמיה י"ז) ברוך הגבר אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו, אשר לכאורה יש בזה כפל לשון. אך הכתוב בא לנו להורות, כי הן אמת אשר כל איש ישראל מאמין בה', מכיר שהכל היא מה', ועליו הוא שם בטחונו, אבל לפעמים זהו רק חלק מבטחונו, וחלק גדול הוא סומך גם על כוחו ותחבולותיו, והשתדלותו אצל אחרים, ואין זה בטחון גמורה, כי מבטחו הוא גם על אחרים, וברוך הגבר אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו, סומך לבו רק על ה', ושאר ההשתדלות שעושה הוא רק לקיים רצון עליון, זהו בעל בטחון אמיתי.

וזהו הענין שאמרו חז"ל (ברכות לב:) אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל, שנאמר (תהלים כ"ד) קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' נוהתחזק ולא

הגליון הזה נתנדב על ידי

מורה"ר ר' אהרן דייטש הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו למול טוב	מורה"ר ר' יואל גליק הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בארוס בנו למול טוב	הרב ר' שמואל באדאנסקי שלי"א לרגל השמחה השרויה במעונו בנישואי בתו למול טוב
מורה"ר ר' יואל ב"י ווערצבערגער הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו לעול התורה והמצות	מורה"ר ר' דוד מענצער הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהכנס בנו לעול התורה והמצות	מורה"ר ר' דוד יואל שווארץ הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהכנס בנו לעול התורה והמצות
<p>מורה"ר ר' יעקב יוסף וועקסלער הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו למול טוב</p>		
<p>קול מעדני מלך ויען – 718.400.7710 • MechonMMVien@Gmail.com • הרוצה לנדב להוצאת הגליון יפנה להר"ר יואל ברא"ש פייערווערקער הי"ו 15.215.425.347</p>		